

به نقل از امیدبهرامپور؛

دوره‌می یا جشنواره

سی و چهارمین دوره جشنواره تئاتر استانی فارس به گونه ای شروع شد که باز هم عده ای از هنرمندان و هنردوستان پشت در ماندند

به گزارش خبرنگاران گروه فرهنگ هنر و رسانه گزارش خبر، سی و چهارمین جشنواره تئاتر استانی فارس به گونه ای شروع شد که باز هم عده ای از هنر دوستان پشت در ماندند.

فقدان زیر ساخت مناسب به همراه عدم مدیریت صحیح به گونه ای دست به دست هم داد که دوستداران هنر، که خود را از جای جای استان به محل نمایش در سالن لایق رسانیده بودند باز هم پشت در ماندند.

در شهر شیراز با وجود چندین دانشکده هنر، چند صد دانشجوی در زمینه های مختلف هنرهای نمایشی و ظرفیت بالای استقبال عام، جشنواره ای برگزار شد که مخاطبانش تنها خودی ها و به قول معروف پیشکسوتان بودند.

سوال اصلی اینجاست که وجود این جشنواره چه منفعتی برای دوستداران هنر دارد؟

اگر جشنواره برای کارکنان ارشاد و سازمان های دولتی و پیشکسوتان است دیگر نیازی به تبلیغ نیست چون در شهر فرهنگ و هنر الی ماشالله تا بخواهید پیشکسوت و مدیر وجود دارد که بتوان سالن هفتاد نفری لایق را پر کرد؛ اما اگر اسمش جشنواره ی مردمی است چرا یک بلیط به چند صد دانشجوی تئاتر تعلق نگرفته است. مگر هدف جشنواره ها رشد و شکوفایی فرهنگ و هنر نیست؟

پس چرا در چنین جمع فرهنگی برگه های بلیط بین دوستان و آشنایان توزیع میشود و کمترین ارزشی برای نسل جوانی که خود را از صدها کیلومتر دورتر رسانیده قائل نمی شوید. دوستان در برابر اعتراض می گفتند سالن بیش از این جای ندارد اما جواب ندادند که چرا دوازده نمایش حداقل شصت دقیقه ای در پنج روز و هر نمایش تنها در دو سانس اجرا می شود و روزهای بیشتری برای اجرای نمایش در نظر گرفته نشده است که هنردوستان بتوانند بهره ای از این جشنواره شما بخوانید دوره می ببرند.

علاوه بر موارد فوق رفتار زننده ی مسئولین برگزاری جشنواره، تاخیر در اجرا و توزیع دلبخواهی بلیط، همه و همه نشان از عدم نظارت بر سی و چهارمین جشنواره ی تئاتر استان فارس بود. امید بهرامپور